



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &  
Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

4. An peccatum originale, vel parentu[m], caussa fuerit, vt cæcus  
nasceretur?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45701**

causis, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? Siquidem nihil simile de alijs ægrotis interrogauerunt. D. Chrysoſtomus existimat eos, ex attenda Christi in hunc cæcum inspectione occasionem accepisse suspicandi, Christum aliquod peccatum vidisse, quod eius cæcitatē fuisset causa. Quoniam autem nullum peccatum post eius natiuitatem perpetratum causa esse potuit, ut cæcus nasceretur, videntur moti, ut quærent, quis antè, quàm nasceretur, peccauerit, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? Poterant etiam quæstionis huius occasionem sumpsisse ex recenti historia paralytici curati, cui Christus dixerat: *Esce sanus factus es; iam noli peccare, ne deterius aliquid tibi contingat.* Hinc enim iudicabant, omnibus hominibus, ob peccata, morbos euenire. Hac opinione concepta, cum facili viderent, in alijs propria peccata esse causam morborum, quos patiuntur, de hoc, quem cæcum natum esse sciebant, interrogauerunt, ob cuiusnam peccatum, suumne, an parentum suorum cæcus natus esset?

S. Chrysoſt. hom. 55.

Ioan. 9. 14.

IV,

Sed de hac ipsa quæstione quæri potest: Cur interrogent, an ipse peccauerit cæcus, cum antè, quàm esset, peccare, adeoq; cæcitatē mereri non potuerit? quo modo igitur discipuli debilitates corporum referunt ad merita delictorum? vt S. Ambrosius loquitur. Respondet 1. Cyrillus, discipulos Iudæorum opinione imbutos putasse animas, ante corpora creatas, peccasse, & propter peccata in corpora detrusas, meliora, peioraque pro merito cuiusque. Sed hæc responsio non est solida, quia Epiphanius accuratissimus harum rerum indagator, hunc errorem non Iudæorum vlli sectæ, verum Origeni censet attribuendum. Theophylactus hoc somnium Philosophis, seu Platonis, seu Pythagoræis ascribit. Verosimile autem non est, Christi discipulos, litterarum rudes & piscatores, eo vel Iudæorum, vel Philosophorum errore fuisse ataminatos. Respondet 2. Leontius, discipulos Christi probè sciuisse, quòd cæcus priusquam nasceretur non quierit peccare; sed putasse DEVM futurorum præscium, voluisse, vt in futuri peccati ab eo perpetrandi pœnam cæcus nasceretur. Minus conuenit etiam hæc responsio; quia non solet diuina bonitas pœnam infligere, ante culpam. Est enim Dominus *longanimis,*

S. Ambr. ep. 75.  
S. Cyrill. in Græc. Cate-na.

Ll 2 & mult.

Psal. 102. 3.

*& multum misericors.* Respondet igitur 3. S. Chrysoſtomus, non dubitaſſe Apoſtolos, an cæcus ille, antè quàm natus eſſet, in patre noſtro Adamo peccauerit, ſed dubitaſſe, an propter peccatum originale, in quo natus erat, vel actuale parentum cæcus natus eſſet? cùm propter parentum peccata, filij ſæpe & morboſi naſcantur, & verò etiam moriantur, vt Dauidi accidit. Idque duobus modis accidit, nimirum vel naturâ, quando parentum morbi peccando contracti, in filios transferuntur: vel potiùs quando diuina id efficiente prouidentia, parentes in filijs, id eſt, in re omnium chariſſima plectuntur, juxta illud: *Ego ſum Dominus Zelotes uifitans iniquitates patrum in filios, uſque ad tertiam & quartam generationem.*

Exod. 20. 5.

V.

Tametiſi igitur & cæcus in peccato conceptus fuerit, quem admodum ceteri mortales, & parentes illius utique ſæpe peccauerint (quod Chriſtus non negauit, quando dixit: *Neq; hic peccauit, neq; parentes eius*) nihilominus tamen nullum eorum peccatum cauſa fuit, vt cæcus naſceretur. Vult itaque Chriſtus, neque originale cæci, neque actualia parentum eius peccata cauſam fuiſſe, vt cæcitate puniretur: ſed id factum eſſe, ob gloriam Dei, atque vt *manifeſtarentur opera Dei in illo.* Quare peccatum originale, vt in Africano, & Mileuitano Concilijs definitum eſt, tam morborū quidem, quàm mortis cauſa haberi debet, ſed generalis. Si enim Adam non peccâſſet, neque mortem, neq; morbos omnino ullos homines experirentur. Ad hanc generalem cauſam accedunt aliæ propriæ ac ſpeciales cauſæ, inter quas peccata aut propria cuiuſque, aut ſuorum parentum numerantur. Rogabant ergo diſcipuli, an cæcitas illa ex propria parentum culpa, vel ob originale peccatum cæco obueniſſet? quando interrogabant: *Quis peccauit? Hic,* (non per proprium, ſed per originale peccatum) *aut parentes eius?* Quod illorum ſimplicitati eſt tribuendum. Si enim peccatum originale cauſa fuiſſet cæcitatſ, omnes alij cæci nati fuiſſent, qui peccatum originale habuerunt. Remouit Chriſtus vtramque hanc cauſam, rotundeque affirmauit, eum idcirco tantùm cæcum natum fuiſſe, vt à Chriſto miraculoſè curaretur, atq; ita virtus diuina in eo elucere: ſicut & in alijs cæcis à Domino ſanatis.

Quæ